

prima instanță: A. Peni
instanța de apel: S. Gubenco, G. Colev, Șt. Starciuc

dosarul nr. 2ra- 2637/16

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Anatolii Cojucari,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Lidiei Cîvîrjic împotriva lui Anatolii Cojucari cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 12 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Anatolii Cojucari și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 10 decembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 14 iunie 2013, Lidia Cîvîrjic a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolii Cojucari cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 18 noiembrie 2012 a încheiat cu Maria Cojucari (care este soția pîrîtului) un contract de împrumut, potrivit căruia ea s-a obligat să-i transmită Mariei Cojucari cu titlu de împrumut suma de 3 500 dolari SUA iar aceasta din urmă să-i restituie suma indicată pînă la data de 31 martie 2013.

Menționează că, ea și-a executat obligațiile contractuale și a transmis Mariei Cojucari suma de 3500 dolari SUA, însă aceasta din urmă nu a putut să-și execute obligațiile contractuale pe motivul că la data de 21 decembrie 2012 Maria Cojucari a decedat.

Consideră că, suma împrumutată urmează să fie restituită de soțul Mariei Cojucari, Cojucari Anatolii, cu care ea s-a aflat în căsătorie oficială înregistrată la data de 16 august 1986, deoarece suma de 3500 dolari SUA a fost împrumutată în interesele familiei Cojucari, pentru efectuarea reparației în apartamentul lor și pentru achitarea datoriilor pe care Maria Cojucari le-a avut.

Susține că, Anatolii Cojucari a știut de existența contractului de împrumut încheiat de către soția sa, fapt ce poate fi demonstrat prin declarațiile martorilor, care cunosc circumstanțele încheierii contractului de împrumut.

Indică că, prealabil s-a adresat pîrîtului cu cerere privind restituirea sumei de 3500 dolari SUA împrumutate de către soția sa, dar a primit refuz, fapt ce a determinat-o să înainteze prezenta cerere de chemare în judecată.

Întemeindu-și acțiunea în baza art. 24 alin.(2) Codul familiei, art.867 Cod civil, solicită, încasarea din contul lui Anatolii Cojucari suma de 3500 dolari SUA.

Prin hotărârea Judecătorei Ceadîr-Lunga din 25 septembrie 2013 a fost admisă acțiunea integral și a fost încasat din contul lui Anatolii Cojucari în beneficiul Lidiei Cîvîrjic suma de 3500 dolari SUA și suma de 1305 lei cu titlu de taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată (f.d.45, Vol.I).

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 24 martie 2015 a fost admisă cererea de apel depusă de către Anatolii Cojucari, castă hotărîrea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată (f.d.145-147, Vol.I).

Prin hotărârea Judecătorei Ceadîr-Lunga din 10 decembrie 2015 a fost admisă acțiunea integral și a fost încasat din contul lui Anatolii Cojucari în beneficiul Lidiei Cîvîrjic suma de 3500 dolari SUA cu titlu de împrumut, suma de 1305 lei cu titlu de cheltuieli legate de achitarea taxei de stat și suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prima instanță, și-a argumentat concluzia prin faptul că, obligațiile Mariei Cojucari au fost asumate în interesele familiei sale, astfel că Anatolii Cojucari care este soțul Mariei Cojucari, în baza art. 24 alin.(2) al Codului familiei urma să restituie suma de 3500 dolari SUA pînă la sfîrșitul lunii martie 2013.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 12 mai 2016 a fost respins apelul declarat de către Anatolii Cojucari și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 18 iulie 2016, în termenul prevăzut de lege, Anatolii Cojucari a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor inferioare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Susține că, instanța de apel nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii, nu a verificat faptul că la momentul întocmirii recipisei de împrumut a sumei de 3500 dolari SUA el nu se afla în țară, fapt ce poate fi confirmat prin copia pașaportului, nu a fost la curent cu suma împrumutată de către soția lui.

La data de 19 octombrie 2016, în adresa intimatei Lidia Cîvîrjic a fost expediată copia recursului declarat de către Anatolii Cojucari, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 21 noiembrie 2016, Lidia Cîvîrjic a depus referință, solicitînd respingerea recursului și menținerea hotărîrii primei instanțe și deciziei instanței de apel ca fiind legale și întemeiate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Anatolii Cojucari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentul invocat de către recurent precum că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele, anexate la materialele dosarului, fapt ce a dus la încălcarea dreptului său la un proces echitabil nu poate fi reținut, deoarece la caz, instanța de apel a apreciat probele în corespundere cu exigențele art. 130 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs sunt similare argumentelor invocate atît în prima instanță, cît și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor

de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulusul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Anatolii Cojucari, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Anatolii Cojucari ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Anatolii Cojucari se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic